

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Cdo/445/2015
Identifikačné číslo spisu: 1112203655
Dátum vydania rozhodnutia: 17.03.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Daniela Sučanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1112203655.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky N. T., bývajúcej v H., zastúpenej Mgr. Gáborom Gálom, advokátom so sídlom v Galante, Agátová č. 2513/15, proti odporcovi Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 2, o ochranu osobnosti s náhradou nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 15 C 132/2012, o dovolaní odporcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 30. októbra 2014 sp. zn. 10 Co 283/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Navrhovateľke nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Galanta uznesením z 26. marca 2013 č.k. 15 C 132/2012-464 zastavil konanie z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku za návrh na začatie konania [§ 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“)] a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Poukázal na to, že žiadosti navrhovateľky o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov nebolo uznesením Okresného súdu Galanta z 24. júla 2012 č.k. 15 C 132/2012-414 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Trnave z 31. januára 2013 sp. zn. 10 Co 166/2012, vyhovené.

Krajský súd v Trnave na odvolanie navrhovateľky uznesením z 30. októbra 2014 sp. zn. 10 Co 283/2013 napadnuté uznesenie prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. f/ a h/, ods. 2 O.s.p.). Dospel k záveru, že súd prvého stupňa v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci odňal navrhovateľke možnosť konať pred súdom. V odôvodnení uviedol, že prvostupňový súd nepostupoval správne, keď po právoplatnosti uznesenia nepriznávajúceho navrhovateľke oslobodenie od súdnych poplatkov už túto opätovne nevyzval na zaplatenie súdneho poplatku z návrhu na začatie konania a k zastaveniu konania pristúpil ešte pred uplynutím pôvodne určenej 10-dňovej lehoty, nanovo počítanej od právoplatnosti uznesenia o nepriznaní oslobodenia od súdneho poplatku. Rozhodnutie súdu prvého stupňa preto považoval za predčasné.

Proti uvedenému zrušujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu podal odporca dovolanie s odôvodnením, že toto rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Bol toho názoru, že v danom prípade súdom prvého stupňa stanovená lehota na zaplatenie súdneho poplatku márne uplynula tým, že právoplatným rozhodnutím nebolo vyhovené žiadosti navrhovateľky na oslobodenie od súdneho poplatku, pričom navrhovateľka bola riadne poučená o následkoch jeho nezaplatenia. Prvostupňový súd postupoval správne, keď opakovane navrhovateľku nevyzýval na splnenie poplatkovej povinnosti a ani nevyčkával na faktické uplynutie novej lehoty určenej na zaplatenie súdneho poplatku. Vzhľadom na to dovolateľ žiadal, aby dovolací súd zmenil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu tak, že uznesenie súdu prvého stupňa potvrdí, alternatívne navrhol zrušiť napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Navrhovateľka sa k dovolaniu písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 O.s.p., skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu. V zmysle § 239 ods. 1 O.s.p. je dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu prípustné, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o priznaní (nepriznaní) účinkov cudziemu rozhodnutiu na území Slovenskej republiky.

V ustanoveniach § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. nie je uvedené uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo zrušené uznesenie súdu prvého stupňa a vec bola vrátená na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odporcu proti napadnutému uzneseniu preto z § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. nevyplýva. Proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušené podľa § 221 ods. 1 O.s.p., nie je prípustné dovolanie z iných dôvodov než uvedených v § 237 ods. 1 O.s.p. (viď primerane R 34/1995).

Prípustnosť dovolania odporcu by v preskúmvanej veci prichádzala do úvahy, len ak by v konaní došlo k niektorej zo závažných procesných väd taxatívne vymenovaných v § 237 ods. 1 O.s.p. Povinnosť dovolacieho súdu skúmať, či nedošlo k týmto vadám, vyplýva z § 242 ods. 1 O.s.p. Podľa ustanovenia § 237 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolateľ procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. netvrdil a existencia týchto väd nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Odporca namieta, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce použil správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je relevantný dovolací dôvod v tom zmysle, že ho možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá (viď tiež R 54/2012 a rozhodnutia najvyššieho súdu napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011 a 7 Cdo 26/2010). Nejde totiž o vadu konania uvedenú v § 237 ods. 1 O.s.p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 239 O.s.p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania. Posúdenie, či súdy (ne)použili správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretovali alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodili (ne) správne právne závery, by tak prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. O taký prípad v prejednávanej veci nejde.

Z vyššie uvedených dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie odporcu v zmysle § 239 O.s.p. prípustné nie je a v konaní neboli zistené žiadne vady v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto odmietol jeho dovolanie podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

Dovolateľ nebol v dovolacom konaní úspešný. Právo na náhradu trov konania vzniklo navrhovateľke (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.); dovolací súd jej nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodala návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.